

Ontdek jouw waarheid

Een zoektocht naar je levenswaarden

Toon Daems

VOORWOORD

Met een aantal gedachten over het ontstaan van alles wat wij kunnen waarnemen, over wie we zijn, onze oorsprong en onze bestemming wil ik vooral jongeren aanmoedigen om op zoek te gaan naar hun eigen waarheid, hun plaats in de samenleving en vooral naar de zin van 'mens te zijn' op aarde. Ik wil hen overtuigen dat je geest voor de geboorte aanwezig is, op aarde lichaam wordt om te groeien en na de lichamelijke dood verder leeft als levende energie, deel van het Licht. Ik wil hen duidelijk maken dat ieder van ons zijn eigen weg heeft op aarde en dat alles een bedoeling heeft. Niets gebeurt zomaar.

Aanvaarden is niet eenvoudig maar noodzakelijk om het wonder van het leven, het mysterie van begin en einde toe te vertrouwen aan een oneindige Kracht, een onsterfelijk Licht en een volmaakte Liefde die ik 'Schepping' noem en waaruit wij allen geboren worden.

Met dank aan Kathleen Slachmuylders voor haar inspirerende bijdrage.

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING	4
HOOFDSTUK 1 AANVAARDEN EN BEGRIJPEN	9
HOOFDSTUK 2 WELKE SOORTEN RELIGIES BESTAAN ER	96
HOOFDSTUK 3 JE EIGEN WAARHEID	114
HOOFDSTUK 4 HOE IS HET LEVEN OP AARDE ONTSTAAN	123
HOOFDSTUK 5 TEGENSTELLINGEN - POSITIEF EN NEGATIEF	140
HOOFDSTUK 6 GRENZEN	158
HOOFDSTUK 7 MIJN LEVENSVERHAAL	171
HOOFDSTUK 8 MUZIEK – MIJN PASSIE	193
ENKELE GEDACHTEN	218
NABESCHOUWINGEN	231

INLEIDING

Een jaar geleden kwamen er zo nu en dan gedachten in me op die ik niet direct kon thuis brengen. Meestal heb ik wel een mening of opmerking op gebeurtenissen in mijn omgeving of daarbuiten maar deze gedachten waren niet rechtstreeks het gevolg van een gebeurtenis of een nieuwsfeit. Toen stelselmatig meer en meer van die gedachten in me opkwamen besloot ik om ze op te schrijven. Het bleek al gauw dat het niet de bedoeling zou zijn om levensvraagstukken te behandelen en oplossingen aan te bieden. Het bleek evenmin de bedoeling om een mening te geven over gebeurtenissen en feiten die we dagelijks ervaren en te weten komen via de media. Enkele onderwerpen heb ik wel uitvoeriger becommentarieerd omdat ze belangrijk waren om het doel van mijn boodschap te verduidelijken.

Met de gedachten die ik heb neergeschreven over aanvaarden, begrijpen, vertrouwen wil ik op een eenvoudige en begrijpbare manier ons bestaan en de zin van de Schepping in vraag stellen. Wie zijn wij, wat komen wij op aarde doen... Is er leven voor en/of na de dood? Ik wil een basisfilosofie meegeven, niet gebaseerd op wetenschappelijke verklaringen of

bewijsvoeringen maar een eenvoudige en logische manier van menselijk denken waardoor we meer inzicht zouden krijgen in onszelf, ons bestaan op aarde en vooral het waarom van alles! Het meest mysterieuze zijn wij immers zelf, waarom bestaan we eigenlijk, waarom is er een heelal, waarom bestaat 'leven' in zoveel vormen, waarom is leven nodig, waarom is de Schepping ontstaan, door wie of wat, wat is eigenlijk de zin van het bestaan?

Het feit dat wij leven, dat ik dit kan opschrijven, dat jij dit kan lezen, betekent dat er een reden moet geweest om zo een groot project zoals het heelal, de mens... te doen ontstaan. Er is maar één verklaring mogelijk: er is meer aan de hand dan wij kunnen vaststellen en zien. Daarom moeten we tijdens ons verblijf op aarde langs de ene kant zo veel mogelijk begrijpen wat we begrijpen kunnen en aan de andere kant aanvaarden dat wat we met onze zintuigen en verstand niet kunnen verklaren in menselijke termen. Niet eenvoudig en zonder tastbaar bewijs moeilijk te geloven maar we moeten vertrouwen op die grote Kracht, ik noem het 'Schepping of Schepper'. Met Schepper bedoel ik geen persoon (zoals die bijna als in een menselijke gedaante en vorm wordt voorgesteld

door de godsdiensten) maar een grote bron van energie, een oneindige Kracht, een oneindige Wijsheid en volmaakte Liefde. Als mens zoeken wij altijd naar een vorm om iets of iemand te kunnen begrijpen. Probeer de Schepper niet te visualiseren, tracht de Schepper of Schepping te aanvaarden als een energie die aanwezig is in alles wat zichtbaar en onzichtbaar is, in alles wat leeft en zijn naam draagt.

Tijdens het schrijven van dit boek heb ik informatie opgezocht over godsdiensten, enkele wetenschappelijke feiten die ik niet zelf wist. Wat me opviel was het feit dat er door de eeuwen heen over heel de wereld heel veel soorten godsdiensten zijn ontstaan, een verscheidenheid aan geloofsvormen waardoor volkeren veel hebben moeten strijden om het behoud van hun eigen waarheid. Nochtans is er maar één echte waarheid die in ieder van ons geborgen zit. Wij zijn allemaal deel van de Schepping, dat, voor ons althans, begonnen is met de oerknal, wij zijn allemaal deel van zijn Kracht, zijn Licht en zijn Liefde, de drie basiselementen waaruit wij energie halen om geboren te worden, te leven en te groeien om uiteindelijk weer terug te keren naar de bron van alles wat zichtbaar en onzichtbaar is.

De waarheid ken ik niet maar de gedachten die van boven gestuurd worden geven mij waardevolle tips om te kunnen vertrouwen op mijn levensweg.

Af en toe haal ik uit naar de katholieke kerk (omdat ik die het beste ken), niet naar de vele geestelijken die ik persoonlijk heb gekend en die een stukje van mijn levensweg hebben ingekleurd maar eerder naar het 'instituut kerk' met al zijn rijkdom, zijn vaak onzinnige wetten, zijn gebreken en tekortkomingen. Toch ben ik blij dat de kerk er is. Voor velen betekent ze de redding, de weg die men kan volgen om het leven beter aan te kunnen, om die hogere waarden te vinden die men nodig heeft om een christelijk leven te leiden. De kerk brengt nog steeds een boodschap van vrede, liefde en verzoening weliswaar op een, voor deze tijd, ouderwetse en niet verbeterde en aangepaste wijze. Dank zij de kerk vieren we Kerstmis, Pasen... en zelfs Sinterklaas. Helaas vandaag de dag zijn het eerder commerciële feestdagen geworden die nog weinig met de kerngedachte achter die verhalen te maken hebben, maar langs de andere kant brengen ze toch het goede naar boven, laten ze mensen bewuster nadenken over

hun leven, over de wereld en de zin van leven en dood.

Bewust heb ik, uit vrees voor beïnvloeding, geen filosofische werken gelezen of bestudeerd. Ik wou mijn gedachten in al hun eenvoud en eerlijkheid neerschrijven zonder ze te toetsen aan de vroegere en hedendaagse filosofieën en wetenschappelijke verklaringen.

Laat deze gedachten een bron van inspiratie zijn voor jezelf, je zoektocht naar je levenswaarden, je reis op aarde. Laat het een overweging zijn zelfs wanneer je niet gelovig bent. Wees ervan overtuigd dat je uniek bent en dat alles goed komt. Durf te aanvaarden en te vertrouwen op het Licht waaruit je bent geboren.

HOOFDSTUK 1

AANVAARDEN EN BEGRIJPEN

Het leven aanvaarden zoals het is, is wellicht het moeilijkste voor de mens.

Voor velen zijn er meer grijze en donkere dan vrolijke dagen en velen hebben nooit het gevoel, al was het maar voor even, gelukkig, laat staan, tevreden te zijn. Zijn wij dan niet op deze aarde om het geluk na te streven? Heeft ieder mens niet het recht om zich zowel lichamelijk als geestelijk goed te voelen? Welke elementen bepalen onze levensweg, ons (aards) geluk? Is het aardse welzijn het doel dat we moeten nastreven tijdens onze korte reis op aarde? Is het de bedoeling om zoveel mogelijk te profiteren en zo weinig mogelijk tegenslagen te incasseren en enkel aan het eigen aardse welzijn te denken?

Een leven als God in Frankrijk, is dat ons streven?

Een ideale voorstelling van het leven zou kunnen zijn dat iedereen kon leven als God in Frankrijk. Geen verantwoordelijkheid, geen materiële problemen, elke dag genieten van lekker eten en drinken en vooral zo weinig mogelijk inspanningen leveren, tenzij het je eigen keuze

is, en zich geen zorgen maken om wat er zich afspeelt buiten je eigen vertrouwde en veilige omgeving. Leven om vooral niet na te denken, niet te hoeven studeren, niet te hoeven werken, laat de anderen dat maar doen zolang jij je niet moe moet maken en tegelijkertijd toch kan genieten van alle aards comfort. Stel je voor dat iedereen zo zou leven, de mensheid zou al lang uitgestorven zijn want er zouden geen uitvindingen geweest zijn die het welzijn van ons 'mens zijn op aarde' hebben bepaald, er zou geen voedsel meer te vinden zijn omdat niemand wist hoe groenten en fruit te cultiveren. Er zou zowel lichamelijk als geestelijk een verval optreden omdat men het lichaam niet meer die dingen zou laten doen tot wat het in staat is, (waarom zou men?) en men de hersencellen niet zou laten werken door bvb nooit meer na te denken over het hoe en waarom, over de zin van het bestaan, over het wonder van de natuur, het mysterie van geboorte en sterven, het mysterie van begin en einde en van het leven zelf.

Er is meer aan de hand.

Het feit dat wij na zoveel miljarden jaren nog bestaan is het bewijs dat er meer aan de hand is dan enkel maar geboren worden om zo goed mogelijk te leven op aarde, te genieten van alle rijkdom die deze planeet ons schenkt. Veel mensen geloven dat eens het lichaam sterft, dat het dan ook definitief gedaan is met leven. Logisch wanneer men er ook van overtuigd is dat het ontstaan van een mensenleven enkel een puur natuurkundige reactie is op het samenbrengen van een zaadcel en een eicel en dat er niets anders mee bepaald heeft dat dit nieuwe leven er komt. Maar ook zaad- en eicellen moeten van ergens komen. De natuur nochtans gelooft in zichzelf en zijn eigen evolutie. Onze planeet die al 13,7 miljard jaar bestaat (sinds de oerknal) heeft zichzelf redelijk goed in stand gehouden. Het is voor mens en dier een leefbare planeet waarin ieder schepsel en levend wezen er zich goed voelt en waar fauna en flora alle kans hebben om te leven en te groeien. Vermits wij ook een deel van die natuur zijn en zoals fauna en flora beschikken over een al dan niet bewust, fysische onweerstaanbare drang om ons voort te planten en te groeien, verklaart dat er buiten het puur technische lichaam waarover wij beschikken

er een altijd stuwende en sturende Kracht aanwezig is die ons doet leven, die onze levensweg bepaalt, die ons keuzes laat maken, die ons het verschil tussen goed en kwaad laat ervaren en die ons doet nadenken over de zin van het leven. Deze geestelijke energie die niet zichtbaar is voor het blote oog is wel degelijk aanwezig en bepaalt de keuzes die we maken, de weg die we moeten inslaan om ons doel te bereiken. Je kunt het best vergelijken met een reis die je maakt naar een ver land om nieuwe horizons te ontdekken, om meer te weten te komen over de plaatselijke cultuur, de godsdienst en de alledaagse leefwijze van een bepaalde stam. In je koffer neem je mee wat je nodig hebt: kledij, tandenborstel, fototoestel... Je maakt foto's, je doet indrukken op, je koopt een reisgids, je maakt een verslag van je reis, je legt nieuwe contacten, je maakt nieuwe vrienden...

De ziel, onze reiskoffer.

De ziel is als het ware onze reiskoffer waarmee we onze (geestelijke) reis op aarde kunnen maken. Wij maken een reis op aarde om te leren, om te groeien, om de talenten die we hebben meegekregen optimaal aan te wenden voor het welzijn van alle mensen, voor het welzijn van het leven hier op aarde en van heel de Schepping.

Vooraleer we onze reis hebben aangevat beschikten we al over een reiskoffer waarin vorige reiservaringen zitten opgeslagen en die, wellicht maar tegelijk ook onbewust, van pas komen wanneer we onze reis op aarde beginnen. We vertrekken dus niet van nul als we hier geboren worden. Uit vorige reizen (als geest of als geest en lichaam of andere levensvorm waarvan wij het bestaan niet kennen) hebben we bepaalde lessen geleerd en steunend op die ervaring bouwen we verder aan de Schepping, gestuurd door een oneindige en onsterfelijke Kracht die wij als mens en gewone sterveling niet kennen, laat staan begrijpen. Aanvaarden dat die Kracht er is, is één van de voornaamste voorwaarden om te vertrouwen in de zin van het bestaan, in alles wat zichtbaar en onzichtbaar is, in alles wat leeft en groeit, in alles wat zijn naam draagt. Eens we dit onvoorwaardelijk aanvaard hebben kunnen we inderdaad onze levensweg beter begrijpen en ook bewuster ervaren dat deze reis op aarde beperkt is in tijd en ruimte en dat we hier enkel zijn om met de hulp van ons lichaam met al zijn mogelijkheden, onze geest sterk te maken zodat we na dit leven reisklaar zijn om een nieuw leven, een nieuwe reis te beginnen met of zonder lichaam.

Welke reis willen we maken en wat heb je allemaal nodig?

Voor we geboren worden kiezen we onze reis uit in functie van wat we willen bereiken of wat onze volgende opdracht is. In het onzichtbare deel van de Kosmos bevinden zich een aantal energiestations, waar je het nodige materiaal kan aanschaffen om je volgende reis zo goed mogelijk te voltooien. Vergelijk met wat je allemaal nodig hebt voor je reis aanvat. Zo zullen je aankopen heel anders zijn wanneer je een weekje naar zee gaat of je een maand de Afrikaanse jungle intrekt. Zo is het ook met de reis die onze geest wil doen. Voor ogen houdend dat je deel bent van een groot geheel dat altijd in beweging is en groeit, zal je niet weigeren een moeilijke reis te maken met veel (aardse) tegenslagen want zo een reis heb je waarschijnlijk nodig om iets te leren. Een zware en uitputtende reis maakt je uiteindelijk sterker waardoor je een volgende reis met meer bagage en zelfvertrouwen kan aanvatten, een reis die derhalve ook voorspoedig en rustig kan verlopen. De weg die je hebt gekozen hoeft niet per se geplaveid te zijn met tegenslagen, zowel geestelijk en lichamelijk. Iemand waarvan je denkt dat zijn of haar leven geslaagd is, iemand die nooit ziek is, iemand die

geen tegenslagen kent of iemand die geld als slijk verdient heeft ook een opdracht te vervullen. Ook al lijkt het een simpele opdracht zonder tegenslagen te moeten incasseren, toch is die opdracht belangrijk voor de verdere groei van die persoon.

Onze geestelijke oorsprong.

Je energie/geest bestaat dus al voor je geboren werd en zal nog verder groeien wanneer je niet meer van deze aarde bent. We weten wat onze aardse oorsprong is, de geboorte uit de schoot van een vrouw. We kunnen nooit meer terug naar deze (aardse) oorsprong van ons zijn omdat de tijd groeit en evolueert zoals heel het heelal, maar we keren, na onze aardereis wel terug naar onze geestelijke oorsprong, de bron waaruit de ziel is ontstaan. Van daaruit groeien we verder als deel van de Schepping. In welke vorm, dat weten we niet, dat hangt af van wat je dan nodig hebt om verder te evolueren, welke kennis en ervaringen je nog moet opdoen om een groeiend stukje Kracht, Licht en Liefde te blijven van de Schepping die in onze ogen en naar onze beperkte kennis oneindig is, zonder begin of eind. De geest gebruikt de aardse vorm, ruimte en tijd om te kunnen groeien. Het is slechts een beperkte en tijdelijke ervaring al lijkt het voor

sommigen het enige doel en als gevolg daarvan ook de enige zin van bestaan, de aardse rijkdom, wij zijn er enkel om te genieten, welstand, gelukkig zijn alleen of in een of andere samenlevingsvorm.

Ons lichaam is ons vervoermiddel.

Al onze reiservaringen slagen we op in onze reiskoffer, de ziel. We nemen onze koffer altijd mee bij iedere nieuwe uitdaging die we aangaan, bij elke nieuwe weg die we inslaan. Ons lichaam is als het ware het vervoermiddel op aarde waarmee we onze reis in de beste omstandigheden kunnen maken. Juist zoals we een auto, trein of vliegtuig nodig hebben om een reis te maken zo gebruiken we ons lichaam als een instrument om ons toe te laten onze levensweg verder te zetten.

De aarde is onze reisweg.

Ons lichaam is dan ook perfect geschikt om op deze aarde te functioneren. Er is zuurstof, voedsel, water en andere grondstoffen die het leven als mens op aarde mogelijk maken. Er heerst een temperatuur waardoor fauna en flora rijkelijk kan groeien en ook ons lichaam kan zich goed weren tegen de verschillen in temperatuur die op aarde gelden. En dat feit alleen al mag

toch een wonder geheten worden als men beseft dat de zon die bijna 150.000.000 km van ons verwijderd is, ons licht en warmte geeft (naargelang de seizoenen) waarin ons lichaam en de aarde optimaal kan functioneren.

Hoe groot is het heelal?

Uit Wikipedia:

Wat ook een wonder kan geheten worden is het fenomeen licht. Het zonlicht heeft 8 (licht)minuten nodig om tegen een snelheid van 300.000 km per seconde de aarde te bereiken. In één (licht)jaar legt het licht 10 biljoen km af. De afstand tot de dichtstbijzijnde ster (Proxima Centauri) bedraagt ruim 4 lichtjaar. De afstand tot de dichtstbijzijnde planeet (Venus) staat op 0,000018 lichtjaren van ons verwijderd. Ter vergelijking: de zon staat (slechts) op 8 lichtminuten verwijderd van de aarde. Een lichtstraal van het ontstaan van het Heelal die nu pas bij ons aankomt, heeft in totaal 14 miljard lichtjaren afgelegd, maar het beginpunt waar dat licht vandaan kwam is in de tussentijd nog weer een stuk verder van ons vandaan geraakt omdat het heelal is blijven groeien, dus is die beginplek nu veel verder weg van ons dan 14 miljard lichtjaren.

Indrukwekkende cijfers maar toch zijn ze beperkt in het licht van de oneindigheid en eeuwigheid. Omdat wij mensen enkel kunnen waarnemen met

onze zintuigen is alles wat wij waarnemen beperkt in tijd, vorm en ruimte. Hoe ontzaglijk groot het heelal in onze ogen is, we moeten aanvaarden dat dit ons geen juiste voorstelling en verklaring geeft van hoe groot het heelal is, wat oneindigheid en eeuwigheid betekent. Vaak maak ik mezelf de volgende vergelijking: Alles wat we weten, alles wat voor ons zichtbaar is, slaan we op in één zandkorrel. Die zandkorrel is één van de ontelbare gelijkaardige zandkorrels die samen een woestijn vormen. Die grote woestijn, met al haar kennis, is op haar beurt als één zandkorrel die weer bij andere gelijkaardige zandkorrels gevoegd worden om samen een nieuwe woestijn te vormen enz... Deze vergelijking kan oneindig duren en zo moeten we ons de oneindigheid van het heelal voorstellen.

Zijn wij alleen in dit heelal?

Als we nadenken over de gigantische afstanden tussen planeten, melkwegstelsel enz. binnen de zichtbare ruimte dan neemt de aarde toch een heel speciale plaats in daar deze planeet, tot nu toe, de enige zichtbare planeet is waar leven zoals wij het kennen mogelijk is.

Maar als je weet dat er 100 miljard sterrenstelsels zijn, zichtbaar voor de mens, en dat elk sterrenstelsel 100 miljard sterren bevat, dan is het zeer waarschijnlijk dat er nog andere planeten bestaan waar leven mogelijk is en misschien al bestaat of nog zal ontstaan. Wie zijn wij met ons beperkt denkvermogen om te beweren dat 'de mens', 'de aarde', het centrum is van het heelal, dat wij de enige intelligentie zijn die deel uitmaken van het heelal (voor zover we kunnen waarnemen). We moeten aanvaarden dat alle wijsheid die de mensheid gedurende de afgelopen eeuwen heeft vergaard, niets betekent in het Licht van de Schepping. Onze aardereis die in verschillende etappen kan plaatsvinden is maar één van de vele reizen die we maken om te komen tot de Waarheid van alle dingen, de kern en zin van ons bestaan, de verklaring van begin en eind, geboorte en sterven, eeuwigheid en oneindigheid en het leven zelf.

Heeft oneindigheid een begin en een einde?

Wel blijft de vraag, van waar komt de energie waaruit die oneindigheid is ontstaan. Ook hier kunnen we niet anders dan aanvaarden dat er een groter 'iets' moet zijn waarmee alles ontstaan is. Als wij kunnen aanvaarden dat er geen begin en geen einde is, dat wij maar

minuscule zandkorrels zijn die (onbewust) meewerken, zonder te beseffen op welke manier, aan de groei van de Schepping, hoeven we ons niet ongerust te maken over sterven en dood. Er is geen einde, enkel ons omhulsel verdwijnt maar onze geest, onze energie zal verder groeien in het Licht waaruit het is ontstaan. Het is moeilijk om daar als mens een reële voorstelling van te maken zoals we dit doen wanneer we een wandeling of uitstap uitstippelen op een landkaart.

De aarde maakt menselijk leven mogelijk.

De manier waarop we met de elementen, de rijkdom die de aarde ons schenkt (we hoeven er niets voor te betalen of in ruil iets terug te geven) omspringen is een ander paar mouwen. Er is een evenwichtig beleid nodig waar alle mogelijke vormen van energie toepasbaar zijn zonder dat er schade wordt toegebracht aan mens en dier, de natuur en heel de Schepping voor zover wij deze kunnen waarnemen en begrijpen.

Zorg dragen voor ons lichaam.

Een vervoermiddel moet regelmatig gevoed worden om in staat te zijn zich voort te bewegen. Zo ook moeten wij zorg dragen voor ons lichaam,

de juiste dingen eten, evenwichtig, aan sport doen, lichamelijk en geestelijk ontspannen. Wij moeten leren luisteren naar ons lichaam, juist zoals we met onze fiets naar de fietsenmaker gaan als de ketting rammelt of de remmen piepen. Onze auto maken we graag proper van binnen en van buiten vooraleer we een uitstap maken. Een verplichte jaarlijkse autokeuring behoedt ons voor gevaar en het geeft een zekere veiligheid. Zo zou elke mens elk jaar verplicht een medische controle moeten ondergaan om te zien of alle onderdelen nog goed functioneren. Dit wil niet zeggen dat je enkel kan functioneren op aarde indien je een perfect gezond lichaam hebt! Natuurlijk niet. Mensen die ziek zijn, die leven met een mentale of fysische beperking hebben ook een levensweg af te leggen. Zij hebben dan wel geen snelle sportauto of straaljager om mee te reizen en moeten het vaak doen met een verroeste fiets waarvan de versnellingen het niet meer zo goed doen of maar één rolschaats i.p.v. twee. De wijze van vervoermiddel maakt op zich niets uit. Het is de reiskoffer die je bij je hebt en die je kan vullen met al je wijsheid en kennis die je opdoet tijdens je weliswaar moeilijke reis, lichamelijk of mentaal. Mensen met een verstandelijke beperking en een moeilijk lichaam zijn beperkt in hun waarnemen, hun ervaren, hun

communiceren met de buitenwereld. Toch zijn zij evengoed kinderen van de Schepper die op hun niveau en mits een aangepaste omgeving een aangenaam leven kunnen leiden en wellicht onbewust het doel van hun aardereis volgen en beleven. Misschien zijn zij wel het doel voor anderen, zodat die anderen hun les kunnen leren!

Ieder zijn eigen weg.

Het maakt ook niet uit of het een lange reis of een korte uitstap is. Het is het doel dat je jezelf hebt vooropgesteld nog voor je geboren werd, dat belangrijk is! Iedereen zijn eigen weg. Wat je wilt leren op aarde kan je op voorhand vastleggen maar de soms kronkelige wegen waarheen je geleid en begeleid wordt heb je zelf niet in de hand. De Kracht en het Licht waaruit je bent geboren biedt je alles wat je nodig hebt en zorgt ervoor dat je je doel zal bereiken. De wijze waarop, welk vervoermiddel je zult gebruiken (bvb word je een sportman of moet je met een beperking door het leven), welke voorspoed of tegenslagen je zult tegenkomen, weet je niet. Het staat wellicht allemaal beschreven in je reisbrochure of handleiding die je hebt gelezen voor je als mens geboren werd maar eens als mens geboren gaat alle informatie die je hebt opgedaan in je vorige levens over van bewust

naar onbewust (vanaf geboorte). De informatie blijft echter aanwezig. Het zou trouwens niet leuk zijn en het is ook geen menselijke eigenschap om op voorhand al te weten wat je te wachten staat, welke tegenslagen je zult tegenkomen, welk verdriet en pijn je te wachten staat.

Je weg ligt vast.

Aanvaarden dat je kind sterft in een dom verkeersongeluk, dat natuurrampen duizenden slachtoffers maakt, dat er vermoord, gefolterd en verkracht wordt is het moeilijkste wat er is. Hoe onbegrijpelijk en gruwelijk dat het ook klinkt, toch zijn deze negatieve elementen een onmiskenbaar deel van het 'mens zijn', al eeuwen lang. De mens is zo gemaakt dat hij constant keuzes moet maken, dat hij soms moet vechten voor zijn behoud of ideaal en dat hij soms wint, soms verliest, elk moment van zijn leven. We bereiden ieder onze eigen weg, zowel lichamelijk als geestelijk. We hebben als mens het fundamenteel recht om zelf te bepalen wat we eten, welke klederen we dragen, met welke auto we rijden, welke studies we doen en hoe dat we ons leven ten dienste van anderen kunnen opbouwen. Niet iedereen heeft dat recht en wellicht gebruikt niet iedereen, bewust of noodgedwongen, dat recht om dat leven te leiden

waar men voor de geboorte voor gekozen heeft. Daarom is er zoveel verscheidenheid, in de goede en slechte zin van het woord. Daarom zijn er zoveel vormen van culturen, geloof, van gelukkig zijn. De armste van deze aarde, materieel gezien, zijn vaak veel gelukkiger met hun leven dan de rijkste omdat zij veel minder afhankelijk zijn van lichamelijke en aardse verlangens en zich meer laten leiden door de voortzetting van de traditie, de sterke familiebanden, het respect voor de orde en de krachten van de natuur die zij vaak als Goden afschilderen. Zij worden niet gelukkiger mochten wij hen overladen met onze westerse opvoeding, gewoonten, cultuur. Zij hebben hun levensweg te gaan, die zij hebben gekozen. Enkel op die manier kan de Schepping evolueren en groeien. Mocht iedereen even rijk zijn, mocht iedereen gezond zijn, mocht iedereen het goed hebben en doen wat men wil, de mensheid zou voor een tijdje heel gelukkig zijn maar na een tijd stopt de evolutie omdat de tegenstellingen zijn weggevallen en valt er ook niets meer te leren op aarde. Men zal als geest niet meer kiezen om op aarde geboren te worden want er valt niets meer te leren en men zal niet meer kunnen groeien. Men zal geen kinderen meer baren en de mensheid, zoals wij die nu kennen, zal uiteindelijk uitsterven. Mochten er alleen